

ר"ן	נדרים דף סח		ר"ן	נדרים דף סח	
	אין יכול להפר	(2) אבל אם שמע וקיים, או ששמע ושתק ומת ביום שלאחריו	וכי היכי דאשמעין ברישא דאף על גב דלא אקליש נדר כלל דהיינו שמע הבעל ושתק דאפילו הכי אב מצי מיפר	נתרוקנה רשות לאב	(1) בזמן שלא שמע הבעל קודם שימות, או ששמע ושתק, או ששמע והפר ומת בו ביום
<p>וסד"א דכיון דאב הפר ובעל לא זכה כלל כי מיית ליה אקליש ליה האי נדרא טובא ולא משתייר ביה אלא פורתא וסד"א דלהווא פורתא תסגי ליה בהפרת בעל קמ"ל... הכא נמי אשמעין דאף על גב דאקליש ליה טובא בעל לא מצי מיפר... איכא למימר דכיון דהפרה דקמא מעליא הוא דהא לא נראו לשני אקליש ליה נדרא טובא ולא משתייר ביה אלא פורתא ולהווא פורתא סלקא דעתך אמינא דתסגי ליה בהפרה דאיך להכי אשמעין רישא דאפילו בהווא פורתא לא נתרוקנה רשות לבעל... דנהי דבעידנא דהפר לה אב הויא הפרתו הפרה מעליא ואקליש ליה נדרא טובא ולא משתייר ביה אלא פורתא כיון דלא הספיק הבעל לשמוע אפ"ה מכי מיית ליה אב קם ליה נדרא כדמעיקרא דהא מכי מיית אב בטלה לה הפרתו ולית בה מששא ומשום הכי כיון דאלימ ליה נדרא בדין הוא דבעל דלא נפיש חיליה לא מצי מיפר</p>	לא נתרוקנה רשות לבעל	(3) שמע אביה והפר לה, ולא הספיק בעל לשמוע עד שמת האב	ולא הספיק הוא דחדית הכא דאי לא היינו קמייטא... ואיכא למימר נמי דכיון דהפרה דקמא מעליא היא כיון שהפר ולא נראו לשני ואקליש ליה נדרא טובא ולא משתייר ביה אלא פורתא דנימא דהווא פורתא כיון דקליש ליה טובא אינו כדאי להורישו לאב	נתרוקנה רשות לאב	(4) שמע בעלה והפר לה, ולא הספיק האב לשמוע עד שמת הבעל
<p>אבל הכא דאקליש ליה האי נדרא דהא הפר בעל ולא הספיק האב לשמוע ואכתי נדרא בקלישותיה קאי דלא בטלה לה הפרת בעל דהא איתיה וס"ד אמינא כיון דקליש ליה ולא משתייר ביה לאחר מיתת האב אלא פורתא להווא פורתא תסגי ליה הפרת בעל קמ"ל</p>	אין הבעל יכול להפר	(5) שמע בעלה והפר לה, ולא הספיק האב לשמוע עד שמת	וקא יהיבין טעמא משום דלב"ש מיגז גייז כשהפר האב תחלה הפר חלקו בלבד וחלק הבעל לא נגרע כלל אלא עדיין הוא קיים לגמרי וחשוב הוא להורישו לאב ולב"ה מקלש קליש כשהפר האב חלקו נגרע חלקו של בעל ואינו חשוב להורישו לאב	חוזר האב ומפר חלקו של בעל א"ר נתן: הן הן דברי ב"ש, ב"ה אומרים: אין יכול להפר	(6) שמע אביה והפר לה, ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת